

[Miljøministeren]

nærmere planlægning må anses for overflødig. Bestemmelsen må naturligvis ikke tilsidesætte miljøministerens forpligtelse til at drøfte planlægnings spørgsmål med amtskommunen og den berørte kommune. Endvidere må den hidtidige åbenhed i planlægningen respekteres.

Ifølge lovforslaget fastsætter miljøministeren en bestemmelse om lovens ikrafttrædelse og om overgangsregler. Det forudsættes herved, at amtsrådene og kommunalbestyrelserne færdiggør førstegangsplanlægningen, før den foreslåede fremtidige ordning for sektorplanlægningen træder i kraft.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner.

(Lovforslag nr. L 146).

Baggrunden for lovforslaget er en betænkning (nr. 1055), der i november 1985 er afgivet af et udvalg, som jeg har nedsat.

Betænkningen har været sendt til høring på de højere uddannelsesinstitutioner, og det helt gennemgående træk i besvarelserne er, at disse er negative over for de forslag, betænkningen indeholder, ligesom man giver udtryk for kritik af, at der er givet en kort svarfrist.

Uanset denne negative holdning til forslagene fra udvalget er det imidlertid min vurdering, at en gennemførelse af forslagene vil indebære store fordele med hensyn til effektivisering af styrelsen, en klarere ansvarsplacering og styrkelse af forskningssynspunkter. Lovforslaget er derfor med hensyn til den organisatoriske struktur helt overvejende baseret på udvalgets forslag.

Derimod har jeg – også under hensyn til institutionernes kraftige afvisning heraf – ikke ment at kunne følge udvalgets forslag om en ændret sammensætning af konsistorium og fakultets- og fagråd.

Dette forslag gik ud på, at antallet af lærerrepræsentanter, der nu som oftest udgør halvdelen af det samlede antal medlemmer, skulle ændres til $\frac{2}{3}$, mens antallet af repræsentanter for de studerende og for de tekniske og administrative medarbejdere skulle

reduceres fra normalt $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{8}$ til hver gruppe. Specielt har jeg været betænkelig ved at nedsætte antallet af repræsentanter for de studerende. Med hensyn til de tekniske og administrative medarbejdere mener jeg ligesom udvalget, at denne gruppe fortsat bør være repræsenteret i de styrende organer, da det er væsentligt, at gruppens synspunkter kan fremføres her, og at repræsentanterne deltager i beslutningsprocessen. Derimod mener jeg, at det vil være forsvarligt at reducere deres forholdsmæssige andel af mandaterne fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{8}$ (mindst 2 repræsentanter), bl.a. fordi denne gruppes synspunkter og indflydelse naturligt kan gøres gældende i samarbejdsudvalg. Ved denne reduktion gives der mulighed for at supplere disse styrende organer med repræsentanter for aftagere af institutionernes forskning og uddannelser med en ottendedel af mandaterne (mindst 2 repræsentanter).

Jeg er opmærksom på og finder det meget positivt, at institutionerne i de senere år i stigende grad selv har taget initiativ til at udbygge kontakterne med det omgivende samfund.

Indsættes der aftagerrepræsentanter i de styrende organer, forventer jeg, at kontakterne mellem de højere uddannelsesinstitutioner og den omverden, som deres virksomhed i det hele sigter mod at tilgodese, vil blive yderligere intensiveret.

Jeg lægger stor vægt på, at disse aftagerrepræsentanter ikke udpeges af undervisningsministeren og heller ikke af erhvervsorganisationer m.v. Derfor stiller jeg forslag om, at de udpeges af henholdsvis planlægningsrådet for forskningen/forskningsrådene og de faglige landsudvalg for uddannelserne/censorkorpserne.

Med hensyn til kritikken af den korte høringsfrist må jeg erkende, at fristen har været kort. Men som det også anføres af mange institutioner, svarer store dele af forslaget nogenlunde til et tidligere udkast, som institutionerne har udtalt sig (negativt) om.

Det er naturligvis i sidste ende et politisk spørgsmål, hvordan man vil strukturere styrelsen af disse for hele samfundet meget vigtige og af staten finansierede institutioner. Jeg har derfor fundet det rigtigst, at folketinget nu får lejlighed til at tage stilling til sagen. Selv om de berørte institutioner ikke har haft mulighed for at gøre sig bekendt med

[Undervisningsministeren]

den detaljerede udformning af forslagene i lovtæst, fremsætter jeg derfor forslaget nu.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Industriministeren (Stetter):

Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om Københavns Fondsbørs.
(Lovforslag nr. L 147).

Forslag til lov om ændring af lov om visse kreditinstitutter m.v. (Fondsbørsreformen).
(Lovforslag nr. L 148).

Forholdene på Københavns Fondsbørs har i de seneste år ikke været tilfredsstillende. Det har givet anledning til meget omfattende drøftelser i medierne og blandt de interesserede, og det har skabt et ønske om en reform hos vel næsten alle berørte, idet de fleste deler regeringens ønske om, at børsen bliver det sted, hvor vort erhvervsliv kan få dækket sit investeringsbehov i form af risikovillig kapital.

Det væsentligste problem viser sig i, at størstedelen af obligations- og aktiehandelen foregår uden om Københavns Fondsbørs (97 pct. af obligationshandelen og 90 pct. af aktiehandelen). Forklaringerne herpå er flere.

For det første har det store og glædelige opsving i handelen, som er sket ikke mindst under denne regering, givet kapacitetsproblemer på Københavns Fondsbørs. Der foregår handel efter et auktionssystem, det vil sige, at der sker et opråb af hvert enkelt papir én gang og kun én gang om dagen.

For det andet registreres og offentliggøres handelen uden om den officielle kursnotering ikke. Det giver en uigennemsigtig prisdannelse og et uoverskueligt marked. Det er derfor af væsentlig interesse for investorerne og ud fra samfundsmæssige grunde ønskeligt, at kursdannelsen koncentrerer sig på det officielle marked på Københavns Fondsbørs.

For det tredje stilles Københavns Fondsbørs i fremtiden over for udfordringer fra udlandet. De seneste års liberaliseringer af de internationale kapitalbevægelser har givet det danske kapitalmarked en international dimension. De udfordringer vil man ikke

kunne klare med de forretningsgange, der i dag findes på Københavns Fondsbørs.

Fondsbørsbestyrelsen har siden foråret 1983 drøftet, hvordan man kunne afhjælpe de akutte problemer ved det nuværende handels- og noteringssystem og tilgodese udviklingens krav. Til hjælp for overvejelserne anmodede bestyrelsen i foråret 1984 den engelske børs ekspert Michael Hall om at udarbejde en redegørelse for Københavns Fondsbørs' nuværende situation og at give fondsbørsbestyrelsen et idégrundlag for et moderniseret system for handel med værdipapirer.

Michael Hall afgav sin rapport i august 1984. Efter Michael Halls rapport fremlagde nogle af interesseorganisationerne forskellige løsninger og forslag for fondsbørsbestyrelsen.

Fondsbørsbestyrelsen drøftede de forskellige løsningsforslag uden at kunne nå til enighed. Den besluttede i januar 1985 på denne baggrund at opfordre mig til at tage stilling til det principielle indhold af en børsreform.

Industriministeriet drøftede fondsbørsens anmodning og de principielle aspekter i en børsreform med interesseorganisationerne. Herefter nedsatte jeg en hurtigtarbejdende styregruppe. Den skulle yde ministeriet teknisk bistand med børsreformen. Styringsgruppen afgav en rapport, »Fondsbørsreformen«, i oktober 1985.

Rapportens udkast til lov om Københavns Fondsbørs har været til høring hos ministerier og organisationer.

Høringssvarene gav udtryk for en positiv indstilling til reformen. Dog ytrede mange tvivl om hensigtsmæssigheden af rapportens forslag om, at fondsbørsen skulle ledes af en lille uafhængig bestyrelse støttet af et bredt sammensat fondsbørsråd. Mange beklagede, at jeg ikke ville fremsætte rapportens forslag til frivillig aktieregistrering i Værdipapircentralen.

Forslaget om en registreringsordning for aktier og investeringsforeningsandele blev ikke medtaget i høringsrunden. Jeg finder, at en frivillig registreringsordning for aktier ikke ville være en tilstrækkelig løsning på fondshandlernes afviklingsproblemer. En obligatorisk registrering vil efter min opfattelse først kunne overvejes efter en reform af selve fondsbørsen.

Efter at have overvejet kritikken mod forslaget om en lille uafhængig fondsbørsbesty-